

[Grothe. Philip.]

Udbygningen af Københavns universitet har voldt meget store kvaler. Jeg synes ikke, man helt kan befri sig for en følelse af, at de herrer professorer har haft lidt svært ved i tide at se problemets omfang og finde frem til et forslag om en realisabel løsning. Tanken om at få et stort, samlet Københavns universitet har været besnærende for mange, både lærere og studenter, men jeg mener, det må betragtes som en ønskedrøm. Det medicinske fakultet, inklusive det nye Panuminstitut, vil mange år ud i fremtiden være knyttet til arealer omkring rigshospitalet og Nørre Allé, og her er der ikke mulighed for at skabe plads til alle de øvrige fakulteter.

Universitetslærerne og studenterne har nu samlet sig om at gå ind for en Vestamager-Kalveboderne løsning. Det radikale venstre tilsluttede sig i den i september i år afgivne folketingsudvalgsberetning, at disse muligheder skulle undersøges nærmere. Jeg har ikke haft mulighed for nøjere at sætte mig ind i den rapport fra undervisningsministeriets styringsgruppe, som ordførerne netop har modtaget, men jeg har bemærket, at styringsgruppens flertal anser det for muligt under en række forskellige forudsætninger at udbygge Københavns universitet på Kalvebodkilen, men ikke mener, at der kan træffes afgørende beslutning herom, før spørgsmålet om en eventuel lufthavn på Saltholm er helt afklaret. En udbygning på disse områder vil også skabe store trafikmæssige problemer for selve København, der må afklares i denne forbindelse.

Det må nu på grundlag af det nye materiale, vi har modtaget, være et spørgsmål, vi skal drøfte videre i folketingsudvalget; jeg kan ikke tænke mig, der er nogen, som føler, at der her i dag er muligheder for en egentlig stillingtagen.

Men én ting står dog allerede nu ganske klart: den store udbygning af Københavns universitet, som vi ønsker os, kommer ikke til at ske i de allernærmeste år. Dette må efter min mening være af helt afgørende betydning for placeringen af de nye universitetscentre. Jeg mener, nemlig, at Københavns universitet må have en helt omgående aflastning. Jeg kan ikke se bedre, end at dette kun kan ske ved, at man går i gang

med en meget hurtig opbygning af et universitetscenter i Roskilde. Endnu ligger det ikke fast, hvilke undervisningsområder der med fordel kan placeres ved et sådant Roskilde universitetscenter; man har været inde på tanken om muligvis at lægge den matematisk-fysiske undervisning herud ud fra bl. a. tanken om de fordele, et nært lokalt samarbejde med Risø ville have. Jeg ville være glad, om undervisningsministeren måske her i dag kunne oplyse os noget om det matematisk-fysiske fakultets indstilling til dette spørgsmål.

Stærke kræfter også her i salen har været i gang for at presse Ålborg frem før Roskilde eller eventuelt ligefrem som erstatning for Roskilde. Efter de mange overvejelser, vi har haft, og det materiale, vi har fået tilstillet, ville dette efter min mening være forkert. Et universitetscenter i Ålborg vil i første række aflaste Århus, ikke København. Bortset herfra er det forventede studentertal for Ålborg og omegn selv under en forventet stigning, når de nye gymnasier afgiver studenter, så beskedent i forhold til hele bestanden af studenter ved Københavns universitet, at der kun kunne blive tale om en meget beskedent aflastning. Hertil kommer yderligere, at man for visse fags vedkommende — jeg tænker særlig på samfundsfagene — må regne med, at det vil være lettere hurtigere at kunne rekruttere den fornødne lærerstab til Roskilde end til Ålborg, fordi et Roskilde universitetscenter vil kunne trække på den store stab af akademikere i København.

Der er i argumentationen for Ålborg blevet lagt megen vægt på, at unge skulle have samme adgang til at studere ved et universitet uafhængigt af deres forældres bopæl. Jeg vil gerne understrege, at jeg er helt enig i denne målsætning, men jeg tvivler meget stærkt på, at studenternes reelle studiemuligheder er så afhængige af, hvor mange kilometer der er mellem forældrenes bopæl og et universitet, som nogen påstår. For mig er det helt åbenbart, at de unge i stigende grad søger at gøre sig fri af deres forældre, hvad det bolig-mæssige og det økonomiske angår, og at den stadig lavere vielsesalder blandt de studerende vil medvirke hertil. Når unge fra Nordjylland kun i relativt ringe grad er søgt til universiteterne, tror jeg også snarere, det skyldes, at gymna-